

Република Србија
УПРАВНИ СУД
14 У 4247/12
28.03.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Стеве Ђурановића, чланова већа, са судским саветником Снежаном Вујачић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., кога заступа пуномоћник Драгана М. Динић-Јотић, адвокат из Београда, Кумановска 11/В, поднетој против туженог Министарства пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде, ради поништаја решења туженог број: 118-00-10/2012-03 од 09.03.2012. године, чији је правни следбеник Министарство спољне и унутрашње трговине и телекомуникација, у предмету радног односа, у нејавној седници већа, одржаној дана 28.03.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства пољопривреде, трговине, шумарства и водопривреде, број: 118-00-10/2012-03 од 09.03.2012. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Управног суда 3 У. 18874/10 од 23.09.2011. године, у ставу првом диспозитива А.А., овде тужиоцу коме је решењем о оцени квалитета рада број: 112-01-9/22/2010-05 од 23.02.2012. године, утврђена оцена за квалитет рада "не задовољава", престаје радни однос по сили закона даном коначности наведеног решења, дана 06.03.2012. године, а ставом другим диспозитива је одређено да против овог решења жалба није допуштена, али може да се покрене управни спор.

У тужби, поднетој Управном суду дана 02.04.2012. године, тужилац оспорава

законитост решења туженог органа, због битне повреде поступка, неправилно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да је у периоду од 2005. до 2008. године, тужилац оцењиван оценом "истиче се" и да је чињеница да тужени ове оцене није узео у обзир, што је по члану 10. Закона о одређивању максималног броја запослених у Републичкој администрацији, био дужан. Указује, да како у 2009. години тужилац није био радно ангажован, већ је био у статусу нераспоређеног радника, па није радио, то се по мишљењу тужиоца, а у смислу одредбе члана 83. Закона о државним службеницима, тужиоцу није могла дати оцена рада. Такође сматра, да се не могу прихватити наводи туженог органа да је оцена рада дата тужиоцу за рад у првом кварталу 2009. године. Ово због тога, јер и поред наведеног законског разлога, тужилац у тој години није радио више од 6 месеци, тј. није радио 9 месеци, јер је у том периоду имао два смртна случаја чланова уже породице. Даље наводи да је у том периоду тужилац користио пет радних дана годишњег одмора, од 09.03. до 13.03.2009. године, а због смрти члана уже породице у периоду од 15.01. до 21.01.2009. године, када је био на одобреном плаћеном одсуству. Истиче да је у 2009. години, када је радио, тужилац све радне налоге извршавао и све урађено је благовремено и уредно достављао непосредном руководиоцу, тј. старешини. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу правни следбеник туженог органа је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произилази да је тужиоцу, оспореним решењем престао радни однос због тога што му је решењем од 23.02.2012. године утврђена оцена за квалитет рада "не задовољава", применом одредбе члана 10. Закона о одређивању максималног броја запослених у Републичкој администрацији ("Службени гласник РС", бр. 104/09).

Међутим, по оцени овог суда, основано се у тужби оспорава законитост решења туженог органа. Ово због тога јер је увидом у списе предмета Управног суда 8 У. 8809/12, констатовано да је решење број: 112-01-9/22/2010-05 од 23.02.2012. године поништено

пресудом овог суда, под наведеним бројем, од 27.02.2013. године.

Како је престанак радног односа тужиоцу, утврђен оспореним решењем, последица оцене "не задовољава" утврђене решењем које је поништено пресудом Управног суда 8 У. 8809/12 од 27.02.2013. године, Управни суд налази да нису испуњени услови за престанак радног односа тужиоцу, утврђени оспореним решењем.

У поновном поступку тужени орган ће одлучити о престанку радног односа тужиоцу у зависности од начина одлучивања туженог органа о оцени квалитета рада тужиоца, сагласно примедбама и правном схватању суда из пресуде 8 У. 8809/12 од 27.02.2013. године.

Полазећи од наведеног, те одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе, имајући у виду да је предмет спора такве природе да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, већ да је одлука суда донета у предметној ствари заснована на утврђеном постојању повреде поступка од стране туженог органа, која ће бити отклоњена у поновном поступку одлучивања по пресуди овог суда.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09). У извршењу пресуде, тужени орган ће донети ново, на закону засновано решење, придржавајући се примедба суда у погледу поступка изнетих у овој пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 28.03.2013. године, 14 У 4247/12

Записничар
Снежана Вујачић,с.р.

Председник већа - судија
Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AJ